

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

1. Quae peccata simul existant cum fide, gratia, atque Spiritusancto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

præmiorum, non sunt opera, sed cognita Dei voluntas & misericordia propter Christum. Nec opera nostra sunt precium salutis & remissionis peccatorum, sed vnica mors Christi, precium & hostia est pro peccatis totius mundi. Hoc tamen precium nulli distribuitur in præsentem ad remissionem peccatorum, nisi pœnitenti & credenti: neq; ad salutem in futuro accipiendam, nisi diuina præcepta seruanti, licet nõ propter illa præcepta. Fides igitur est necessaria ad salutem, propter apprehensam iustificationem: Dilectio, propter retentionem. Et sic vtrunque est necessarium ad salutem.

CAPVT IIII.
ARGVMENTA.

1. *Quæ peccata simul existant cum fide, gratia, atq; Spiritu sancto.*
2. *Quæ peccata excutiant gratiam Dei & Spiritu sancti.*
3. *Quos homines Spiritu sanctus adiuet: & eis adsistat, vt vincantur vitiosi motus.*

ristus docuit omnes homines, etiam quantumcunque sanctos, orare vt dimittantur debita. Matt. 6. Illoq; significare voluit, etiam in sanctis manere peccata. Fide enim in Spiritu sunt sancti, carnales tamẽ, fragiles & peccatores, sicut Paulus qui fuit sanctus spiritu & fide: attamen conqueritur, quod non habitat in carne sua bonũ, Rom. 7. fuit Petrus sanctus spiritu, quando dixit: Tu es Christus filius Dei viui, hoc credẽdo & confitẽdo: attamen peccator, dum Christum ex carnis timore negat, Mat. 16. & 26. Sic omnes sancti aliquandò ex fragilitate carnis lapsi sunt: hoc quod etiam legimus de Apostolis, quoties

quoties dubitârunt, timuerunt, dormiêrunt, fugam omnes fecerunt instante passione, Matt. 26. Sic etiam alijs sanctis contigit, nondùm in sanctitate confirmatis. Sed tamen hoc discrimen tenendum est, quòd quædam peccata sunt eiusmodi, vt simul gratia & fides cum eis existere possint. Manet enim in sanctis naturalis infirmitas, id est, cõcupiscentia & multi vitiosi affectus. Sed quia his non obtemperant sancti, sed repugnant & agnoscunt sibi condonari hanc infirmitatem propter Christum, hæc peccata dicuntur venialia, hoc est, talia, quæ sanctis condonantur, & propter quæ non amittunt gratiam & Spiritum sanctum. Est igitur peccatum veniale vitiosus affectus, cui non obtemperant pij, sicut admonet Apostolus Rom. 6. Non regnet peccatum in mortali corpore vestro. Sed repugnant, & credunt sibi eam infirmitatem condonari propter Christum, Rom. 8. Si spiritu facta carnis mortificaueritis, viuetis. Concupiscentia cum suis fructibus, est reipsa mortale peccatum, & ipsa natura hominis repugnat voluntati Dei, sicut Apostolus Rom. 7. cõqueritur: Reperio aliam legem in membris meis, repugnantem &c. Nec est leuis morbus: eius enim magnitudo longè maius malum est, quàm vt à ratione perspici possit, dubitatio de ira & misericordia Dei, securitas, diffidentia, non ardere dilectione Dei, non ardentè inuocare Deum, fremere aduersùs Deum in afflictionibus, &c. Hęc vitia nõ intelligit humana ratio, sed potiùs extenuat. Quare & per se sunt peccata mortalia, & damnant, etiamsi extrà non fierent exteræ actiones flagitiosæ. Sed fides in Christum, quæ pugnat contra talia, & credit sibi ignosci per Christum, facit vt sint venialia, id est, remittuntur. Hoc certamen est vera pœnitentia piorum, in quo crescit nouitas spiritualis, & concipiuntur noui & ardentiores motus spirituales, sicut Apostolus inquit 2. Cor. 4. Exterior noster homo corrumpitur

pitur, sed interior renouatur. & ad Colossen. 3. Induite nouum hominem, qui renouatur &c. ad Corinth. 2. Cor. 3. In eadem imaginem transformamur à gloria in gloriam.

Peccata quæ excutiunt fidem, gratiam, & Spiritum sanctum, sunt quando non repugnatur concupiscentiæ, sed potius obtemperatur vitiosis affectibus cõtra conscientiam, & illa peccata fiunt mortalia, id est, propter quæ illi qui fuerant iusti, amittunt fidem & Spiritum sanctum, & propter quæ fiunt rei mortis æternæ, sicut Paulus ait 1. Corint. 6. Fornicatores, adulteri, homicidæ, &c. non possidebunt regnum DEI. Ephes. 5. Hoc autem scitote, quòd omnis immundus aut auarus, quod est idolorum seruitus, quia is non confidit DEO, sed aliud idolum, id est, pecuniam sibi statuit pro DEO qui enutriat, &c. Maledici &c. Roman. 8. Si secundum carnem uixeritis, moriemini. Galat. 5. Manifesta sunt opera carnis, quæ sunt fornicatio, immunditia, inimicitia, contentiones, sectæ, comestationes, homicidia, ebrietates, & his similia, quæ prædico uobis sicut prædixi, quoniam qui talia agunt, regnum DEI nõ possidebunt. Ista peccata sunt externæ actiones flagitiosæ, quæ è carnis concupiscentia ebulliunt, si illis non resistitur. Et tales omnes amittunt gratiam, fidem & Spiritum sanctum. Fidem, quæ est fiducia misericordiae consequendæ propter CHRISTVM. Sed hæc misericordia nõ sequitur interim, q̄ quis perseuerat in peccato: repugnant enim misericordia Dei, & complacentia peccati. Ideò inquit Dauid Psalm. 50. Peccatum meum contra me est semper. Gratiam, id est, fauorem Dei excutiunt. Psalm. 33. Vultus Domini super facientes mala, ut pereat de terra memoria illorum. Postremò Spiritum sanctum, qui datur ut adiuuet nostram infirmitatem, Rom. 6. Sed cum homo non velit pugnare contra vitia, sed consentit, fit

B vt